

BEL €20 – INT €25
Algemeenkantoor Brugge Tweemaandelijks tijdschrift

Tackling Water at the Source

NL / FR A+302

Architecture in Belgium

1010au, Atelier Horizon, Atelier Paysage, Baumans-Deffet, Collectif Dallas, L'Escaut, Latitude Platform, Maat-ontwerpers, MDW, MSA, Reservoir A, Studio Viganò, Zampone

A+302	Tackling Water at the Source	
EDITO	5	<i>Lisa De Visscher</i>
OPINIE	7	Function follows soil <i>David Verhoestraete</i>
UITGELICHT	8 14 16 20	A+ 50 jaar: Alles is architectuur <i>Maarten Delbeke</i> Inventaires #4 2020-2023 <i>Philippe De Clercq</i> Architectuurbiënnale Venetië 2023 <i>Lara Molino</i> Z33: River of Rebirth <i>Eline Dehullu</i>
TACKLING WATER AT THE SOURCE	24 28 34 40 50 57 64 70 74 78 82 86	Atelier Paysage, Wetland, Chevetogne <i>Pieter T'Jonck</i> Studio Paola Viganò – MS-A – Baumans-Deffet, Vespervallei <i>Guillaume Vanneste</i> IMDC – Maat – Horizon, Dendervallei <i>Maarten Van Acker</i> Rondetafelgesprek: 'Guardians of water' <i>Louisa Contipelli, Joeri De Bruyn, Bram Vandemoortel</i> Labo Ruimte: De Droge Delta <i>Julie Mabilde</i> A+ 50 jaar archief: Optimisme onder de waterlijn <i>Emmanuel van der Beek</i> Stad Antwerpen – Aquafin – Water-link, Tuinstraten, Antwerpen <i>Bart Tritsmans</i> Réservoir A – Carbonifère, L'Eau d'Heure, Cerfontaine – Charleroi <i>Amélie Poirel</i> Fallow – 1010au, Woluwe Waterland 2050 <i>Tim Peeters</i> BMA Label: Herbronnen / Re(S)ources <i>Robin De Ridder, Henri Lebbe, Nele Maes</i> Gijs Van Vaerenbergh – Atelier Arne Deruyter, Eilandtuin, Meise <i>Véronique Patteeuw</i> Latitude Platform – Collectif Dallas, Eau De Couture, Brussel <i>Léone Drapeaud</i>
WEDSTRIJD	90	Parc de la Plaine des Manoeuvres, Doornik <i>Jean-Philippe De Visscher</i>
RECENTE PROJECTEN	96 102	L'Escaut – Zampone, Kleine Zenne, Brussel <i>Amélie Poirel</i> MDW, Terre Neuve, Brussel <i>Carla Frick-Cloupet</i>
PRODUCT NEWS	108	<i>Viviane Eeman</i>
STUDENT	116 118	Task-force Vesder <i>Lisa De Visscher</i> Dendervallei <i>Riet Coosemans</i>
PORTRET	120 121 122	Sophia Holst <i>Eline Dehullu</i> Studio Ruben Castro <i>Lisa De Visscher</i> Wissel Studio <i>Eline Dehullu</i>

© Johnny Umans

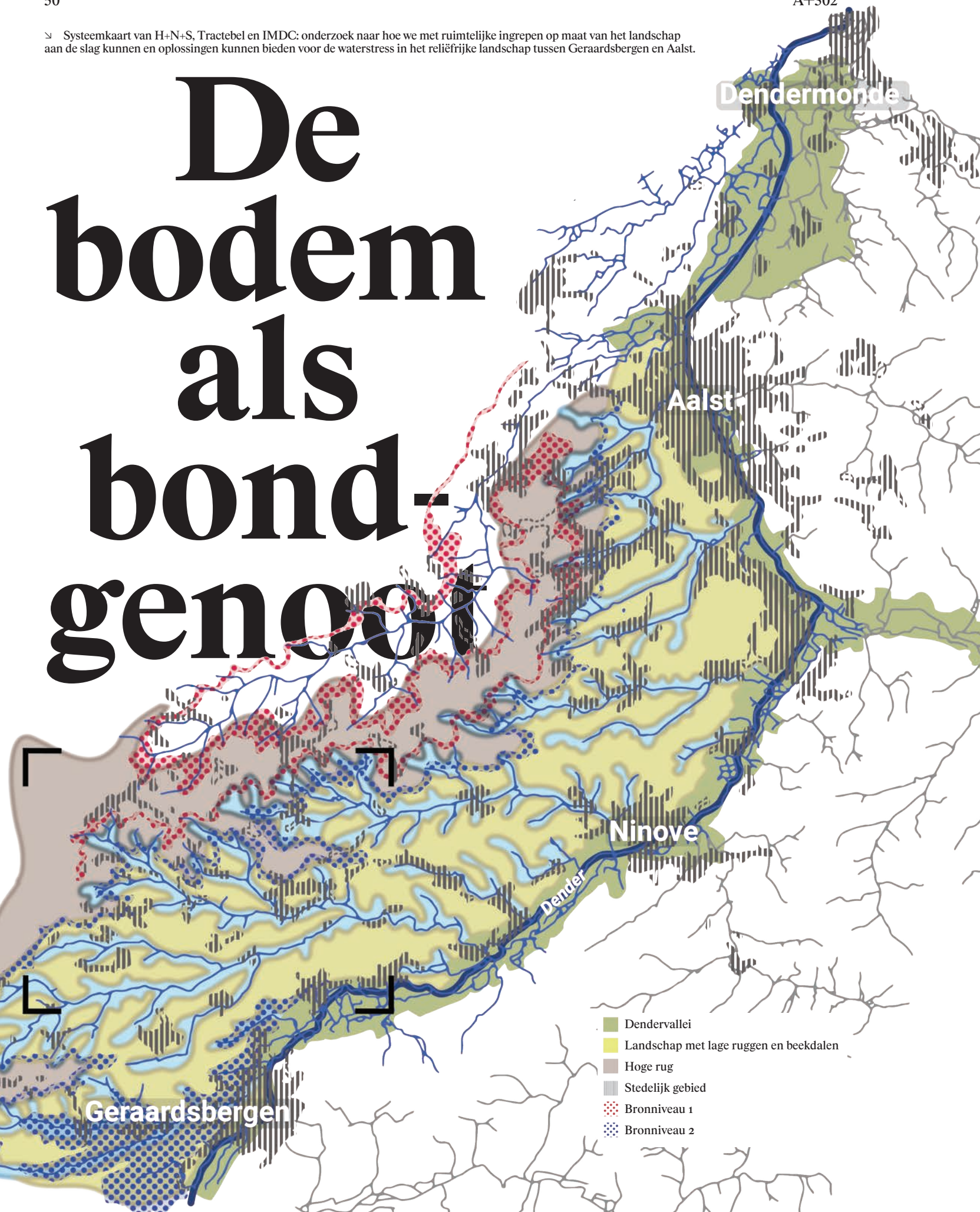
© Jan De Witte

← Gijs Van Vaerenbergh – Atelier Arne Deruyter, Eilandtuin, Meise (zie p. 82)

REDACTIE	<p>Hoofdredacteur Lisa De Visscher</p> <p>Adjunct-hoofdredacteur Eline Dehullu</p> <p>Productie en IT Grégoire Maus</p> <p>Vertalingen Eva Van Walle ^(NL) Alain Kinsella ^(FR) Antoon Wouters ^(Product News)</p>	<p>Copy-writing Charlotte Bonduel ^(NL)</p> <p>Eindredactie controltaaldelete.be ^(NL) Benoît Francès ^(FR)</p> <p>Vormgeving Terry Kritis</p> <p>Typeface Rhymes</p>	<p>Druk Die Keure, Bruges</p> <p>Beeldcover en inhoudstafel Eilandtuin, Meise © Johnny Umans</p> <p>Redactieraad Gilles Debrun Nicolas Hemeleers Kelly Hendriks Véronique Patteeuw</p>	<p>Hera Van Sande Guillaume Vanneste Ward Verbakel</p> <p>Redactieadres Ernest Allardstraat 21/3 1000 Brussel redactie@a-plus.be www.a-plus.be</p>
TEAM	<p>A+ is een uitgave van ICASD Informaticentrum voor Architectuur, Stedenbouw en Design.</p> <p>Verantwoordelijke uitgever Philémon Wachtelaer Ernest Allardstraat 21/3 1000 Brussels www.a-plus.be</p>	<p>Office management en abonnementen Deborah Schwarzbäum office@a-plus.be abonnement@a-plus.be</p> <p>Advertenties en sponsoring Rita Minissi rita.minissi@mima.be +32 497 500 292</p>	<p>Communicatie en pers Louise Van Laethem</p> <p>Tentoonstellingen en lezingen Lara Molino Mattijs Brands</p> <p>Copyrights Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd,</p>	<p>opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of openige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn of haar bijdrage.</p>
RAAD VAN BESTUUR	<p>Voorzitter Philémon Wachtelaer</p> <p>Ondervoorzitter Anne Sophie Nottebaert</p>	<p>Secretaris Geert De Grootte</p> <p>Penningmeester Stéphanie Lorfèvre</p>	<p>Leden Petra Decouttere Paul Dujardin Ruben Goots Nicolas Hemeleers</p>	<p>Jo Huygh Anne Ledroit Isabelle Vanhooacker</p>
ADVERTEERDERS	<p>Aliplast Atomium Bruxelles Environnement Leefmilieu Brussel Delabie Eecocur Febelcem Geberit Hansgrohe Hewi</p>	<p>Itho Daalderop Jung Stone Tauw Université ouverte de la Fédération Wallonie Bruxelles Vandersanden Villeroy et Boch Vola Woaw 2023</p>	 	
AUTEURS	<p>Louisa Contipelli is ruimtelijk planner en geograaf. Ze studeerde aan de VUB. Sinds 2022 is ze medewerker van Architecture Workroom Brussels.</p> <p>Riet Coosemans studeerde in 2022 af als architect (Sint-Lucas, KU Leuven). Ze haalde eerder een bachelor Interieurarchitectuur (2020) en deed een Erasmusjaar in Rome (2021).</p> <p>Joeri De Bruyn studeerde filosofie in Antwerpen en Leuven. Van 2001 tot 2008 werkte hij als eindredacteur bij A+. Daarna richtte hij Public Space op.</p> <p>Philippe De Clerck is architect en docent aan de Faculteit Architectuur La Cambre Horta – Université libre de Bruxelles (ULB). In 2011 richtte hij mede het architectuurbureau Dev-Space op.</p> <p>Robin De Ridder is ruimtelijk planner en jurist. Hij studeerde Rechten (KU Leuven, 2018) en Stedenbouw & Ruimtelijke Planning (KU Leuven – Sint-Lucas, 2020). Hij werkt voor Voorland.</p> <p>Jean-Philippe De Visscher is ingenieur-architect, afgestudeerd aan de UCLouvain en de Ohio State University (USA). Hij is gastprofessor aan de UCLouvain in Brussel.</p>	<p>Maarten Delbeke is hoogleraar architectuurgeschiedenis en -theorie aan de ETH Zürich. Hij studeerde af als burgerlijk ingenieur-architect (Universiteit Gent), waar hij in 2001 een doctoraat behaalde.</p> <p>Léone Drapeaud is afgestudeerd als architect aan de faculteit Architectuur La Cambre Horta van de ULB. Als lid van het onderzoekscollectief Traumnovelle bestudeert ze de interacties tussen gender en ruimte.</p> <p>Carla Frick-Cloupet is architect. Ze doceert aan de ULB en de ENSA Paris La Villette. Ze doet onderzoek aan de ENSA Saint-Etienne en aan de Université Jean Monet.</p> <p>Henri Lebbe is ruimtelijk planner en programma- en gebiedsregisseur van 'Vlaanderen Breekt uit!' aan het Departement Omgeving van de Vlaamse Overheid.</p> <p>Julie Mabilde is ingenieur-architect (Universiteit Gent), adviseur en projectleider bij het Team Vlaams Bouwmeester. Daar coördineert ze het ontwerp onderzoek binnen het platform Labo Ruimte.</p>	<p>Nele Maes is stedenbouwkundige en architect bij PT Architecten in Brussel. Ze studeerde aan de KU Leuven en de Universiteit Antwerpen.</p> <p>Véronique Patteeuw is universitair hoofddocent aan de École Nationale Supérieure d'Architecture et du Paysage de Lille en gastdocent aan de EPFL Lausanne en de KU Leuven. Ze is wetenschappelijk redacteur van OASE.</p> <p>Tim Peeters is een Nederlandse architect die in Brussel woont. Hij werkt momenteel voor ontwerpgroep Org als projectarchitect en stedenbouwkundige. In 2022 was hij medeoprichter van Falsework.</p> <p>Amélie Poirel is architect. Ze studeerde in 2021 af aan de École polytechnique fédérale van Lausanne (EPFL). Ze werkt bij MDW architecture in Brussel.</p> <p>Bart Tritsmans doceert aan de Universiteit Antwerpen. In 2014 behaalde hij een doctoraat in geschiedenis (U Antwerpen) en bouwkunde (VUB). Zijn onderzoek richt zich op de historische evolutie van stedelijk groen.</p>	<p>Pieter T'Jonck is architect. Hij schrijft over architectuur, beeldende kunst en podiumkunsten voor verschillende Belgische en buitenlandse kranten en tijdschriften. Hij werkt voor de radiozender Klara en was in 2017 hoofdredacteur van A+.</p> <p>Maarten Van Acker is hoogleraar Stedenbouw en woordvoerder van de Onderzoeksgroep Stedelijke Ontwikkeling aan de U Antwerpen. Hij is ingenieur-architect en stedenbouwkundige (Universiteit Gent en KU Leuven).</p> <p>Bram Vandemoortel is ingenieur-architect. Sinds 2015 werkt hij bij Architecture Workroom Brussels. Hij is sinds 2021 praktijkassistent 'transtievraagstukken' binnen de vakgroep Architectuur & Stedenbouw van de U Gent.</p> <p>Guillaume Vanneste is ingenieur-architect en onderzoeker. Hij doceert aan de Faculteit Architectuur (LOCI) van de UCLouvain, waar hij in 2022 een doctoraat behaalde. Hij is mede-oprichter van vvv architecture urbanisme.</p> <p>Emmanuel van der Beek is freelancejournalist. Hij schrijft voor De Standaard. Momenteel studeert hij een master ingenieur-architect aan de KU Leuven.</p>

Systemkaart van H+N+S, Tractebel en IMDC: onderzoek naar hoe we met ruimtelijke ingrepen op maat van het landschap aan de slag kunnen en oplossingen kunnen bieden voor de waterstress in het reliëfrijke landschap tussen Geraardsbergen en Aalst.

De bodem als bondgenoot

- Dendervallei
- Landschap met lage ruggen en beekdalen
- Hoge rug
- Stedelijk gebied
- Bronniveau 1
- Bronniveau 2

Omdat de waterhuishouding ook een ruimtelijke opgave is waar planners en ontwerpers nog te weinig voeling mee hebben, lanceerde Labo Ruimte het ontwerpend onderzoek De Droge Delta. De eerste fase van het onderzoek leverde een droogte-atlas op die de uitdagingen en mogelijke ruimtelijke ingrepen in kaart brengt. Omdat die ingrepen erg verschillend zijn per gebied, afhankelijk van het reliëf, de ondergrond en de locatie in het watersysteem, gingen drie ontwerpteams aan de slag met drie gebieden. De studie van de Dendervallei illustreert hoe ook elders in Vlaanderen het landschap sturend kan worden om droogte én wateroverlast te bestrijden.

Julie Mabilde

De voorbije zomers beheerste water het nieuws: in 2021 met de zondvloed die de Vesdervallei overspoelde, het jaar nadien door aanhoudende droogte en watertekorten. In vergelijking met andere Europese regio's kampt Vlaanderen met een hoge waterstress. Hoewel er op jaarbasis voldoende regen valt om aan onze watervraag te voldoen, voeren we nog te veel water naar de riolering af, waardoor we in periodes van droogte in de problemen komen. De extremere weerspatronen veroorzaakt door de klimaatverandering maken dit probleem nog urgenter.

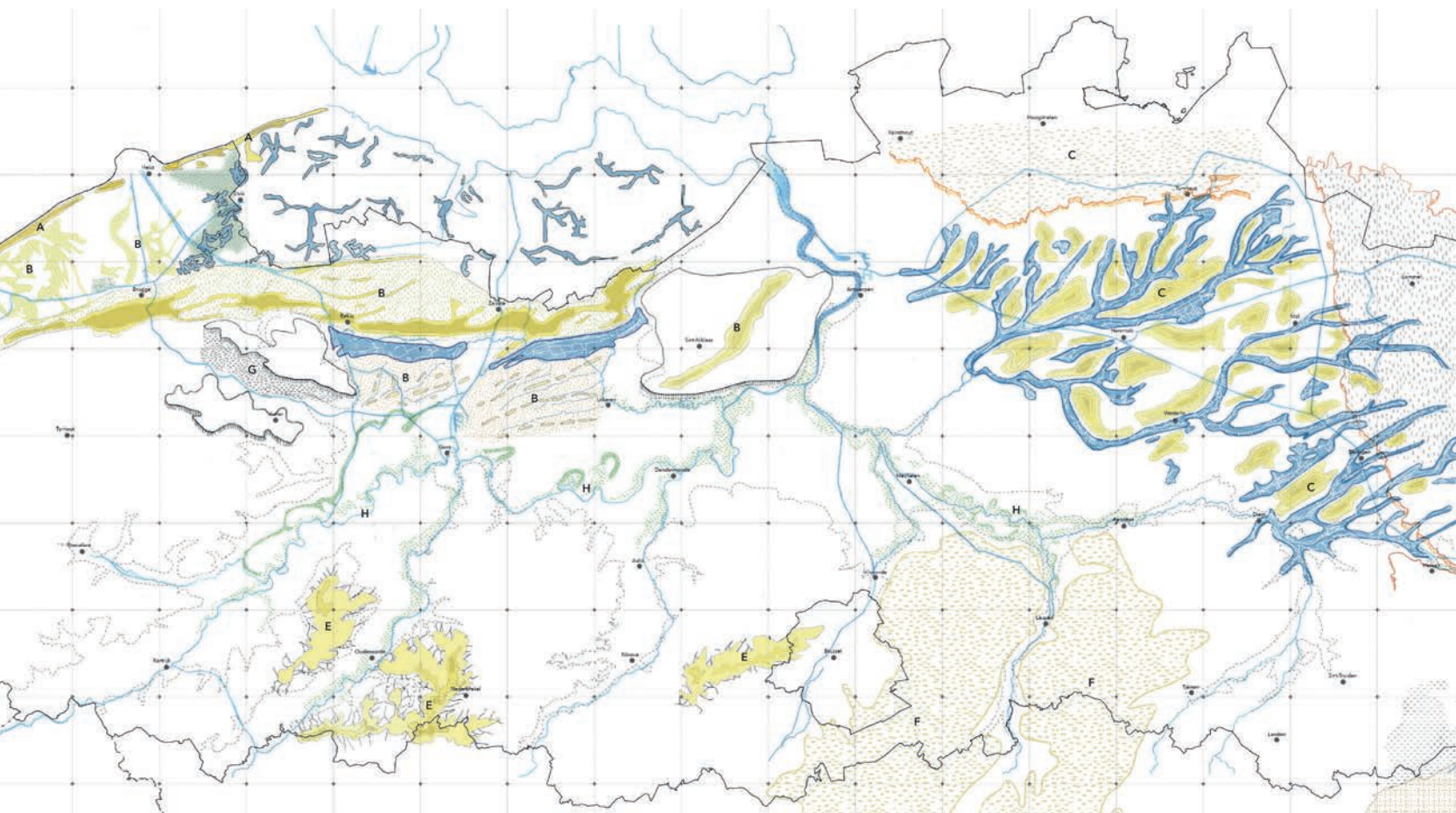
Dat heeft onder meer te maken met de manier waarop we onze omgeving inrichten en gebruiken. In de loop der eeuwen, maar in een verhoogd tempo in de laatste zeventig jaar, zijn vele moerassige gronden verdwenen en legden we een fijnmazige waterinfrastructuur aan die van het Vlaamse

landschap een drainagemachine maakte: water versneld afvoeren maakt het mogelijk om overal waar we willen te bouwen of landbouw te bedrijven. Door het aanleggen van grachten en verharding, door bebossing (met naaldbossen) en ontbossing (van loofbossen) tastten we de capaciteit van het landschap om water te bergen steeds verder aan. Ingrepen in waterlopen, zoals verdiepen en rechtekken, zorgden ook voor een lagere stromingsweerstand en een hogere stroomsnelheid, waardoor het water sneller naar zee afgevoerd wordt en we het niet meer kunnen inzetten tijdens droge periodes.

De oplossing voor het droogteprobleem ligt in een omslag van versneld afvoeren naar ter plekke infiltreren, vasthouden en vertragen van water. Ook voor de bestrijding van wateroverlast is het overigens een goede strategie om water veel meer bovenstrooms te bufferen en valleigebieden te ontlasten bij piekbuien. Dit is een ruimtelijk vraagstuk: het vereist een heel andere inrichting van onze ruimte en onze landschappen, en is dus een ontwerpogave.

Precies om ook ruimtelijke planners, stedenbouwkundigen en ontwerpers meer voeling te laten krijgen met de droogteproblematiek lanceerde Labo Ruimte, het samenwerkingsverband tussen het Team Vlaams Bouwmeester en het Departement Omgeving, in 2020 het ontwerpend onderzoekstraject 'De Droge Delta'. Een onderzoeksteam bestaande uit Cluster Landschapsarchitecten, Sweco en Universiteit Antwerpen bracht de uitdagingen in kaart, maakte een droogte-atlas, en schoof een set aan ruimtelijke maatregelen naar voren om droogte te bestrijden.

↳ Cluster maakte een kaart van geomorfologische landschapsstructuren – zoals dekzandruggen, het krijtmassief en moeren – die potentieel veel water kunnen vasthouden en ontwikkeld kunnen worden tot grote zoetwaterlichamen.

Hun watersysteemkaarten laten zien waar – op basis van microreliëf – het best geïnfiltrerd wordt. Ze tonen welke kansen er liggen om meer water vast te houden in de ondiepe ondergrond, en waar we, door minder te draineren en afstroming te beperken, de natuurlijke grondwaterstromen kunnen herstellen, zodat we beter gewapend zijn tegen de gemiddelde zomerdroogte.

Wanneer de neerslag die tijdens de winter valt moet dienen als seizoensbuffer om de droge zomer door te komen, zijn echter grote volumes nodig. Ontharden, water laten infiltreren en vasthouden om droogte te bestrijden moet overall gebeuren, maar zal in het ene gebied veel meer impact hebben op strategische watervoorraden dan in het andere. Die verschillen hebben voornamelijk te maken met de opslagcapaciteit van de ondergrond. In het Kempense landschap kunnen we door de dikke zandlaag potentieel veel meer water opslaan dan in de Westhoek, waar je al snel op een ondoordringbare kleilaag stoot. Om te weten waar die strategische gebieden, die als een soort waterschuur voor Vlaanderen kunnen fungeren, gelegen zijn, dook Cluster landschapsarchitecten in de archieven. Zij maakten een kaart van geomorfologische landschapsstructuren – zoals dekzandruggen, het krijtmassief en moeren – die potentieel veel water kunnen vasthouden en ontwikkeld kunnen worden tot grote zoetwaterlichamen.

Twee van de drie onderzoeksgebieden waar de ontwerpteams die aan de slag gingen met het werk van de UA, Cluster en Sweco verder onderzoek naar deden, zijn gelegen ter hoogte van dergelijke potentiële waterschuren. Het team van Lama landschapsarchitecten toont hoe het gebied van

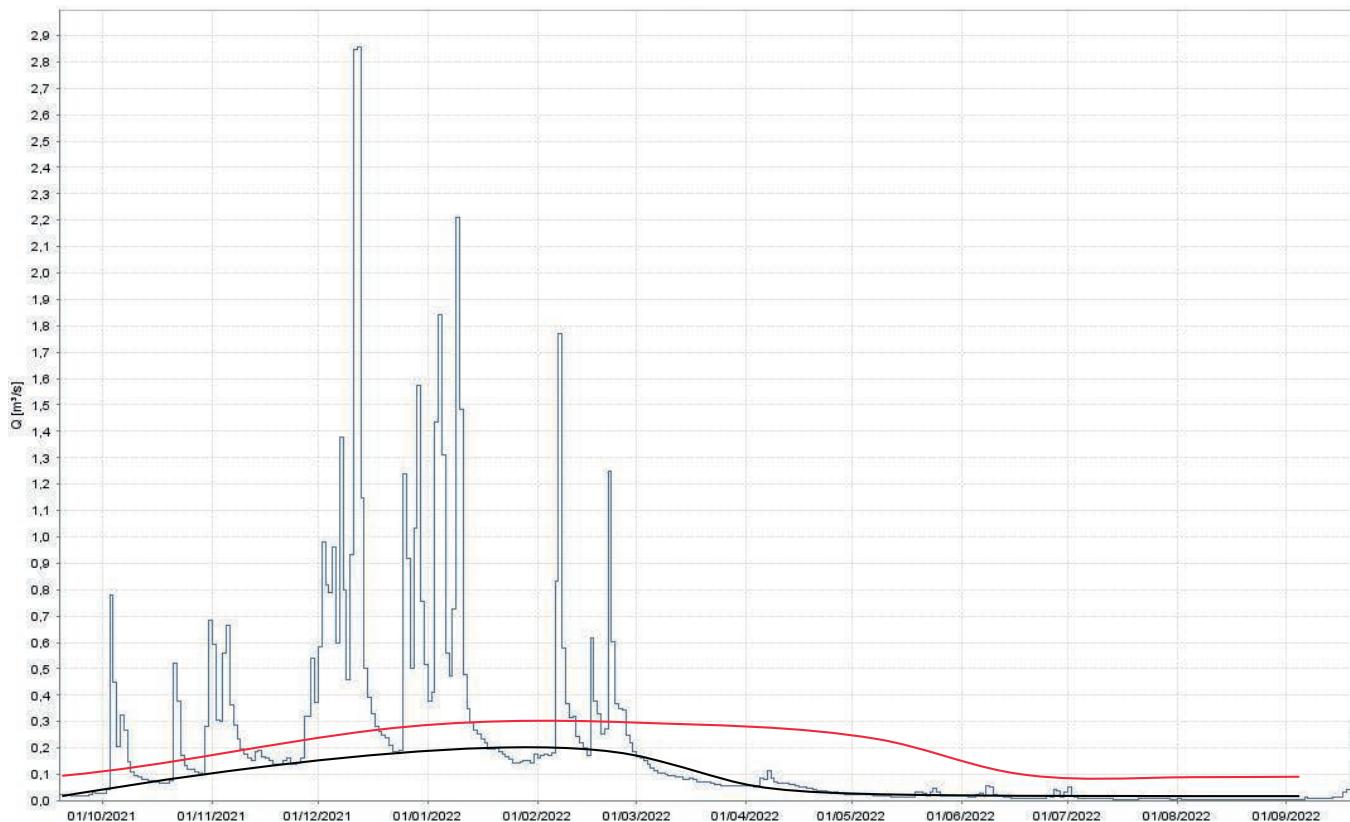
de Kleine Nete, waar water in de Kempische zandruggen geborgen kan worden, kan evolueren tot een belangrijk drinkwatergebied voor Vlaanderen. Ook de Moervaartdepressie en de dekzandrug Maldegem-Stekene bieden heel wat mogelijkheden om veel water vast te houden. Studiebureau Omgeving bracht er in beeld hoe een zoetwaterlinie ontwikkeld kan worden als buffer tegen droogte én tegen de oprukkende verzilting vanuit het kanaal Gent-Terneuzen en de Westerschelde.

De Denderflanken, het derde onderzoeksgebied, licht in de kaart van Cluster niet op als strategisch wateropslaggebied, en precies daarom illustreert het ontwerpend onderzoek van H+N+S landschapsarchitecten, Tractebel en IMDC hoe we ook in andere gebieden in Vlaanderen, met ruimtelijke ingrepen op maat van het landschap, aan de slag kunnen en oplossingen kunnen bieden voor de waterstress. Voor het ontwerpend onderzoek focuste het team op de Molenbeek, in het noordwesten van de Gaverse Meersen, in het reliëfrijke landschap tussen Geraardsbergen en Aalst.

De Dender wordt vooral gevoed door regenwater, en de grote reliëfverschillen, moeilijk doordringbare bodems en een smalle vallei zorgen ervoor dat het rivierpeil sterk fluctueert in de loop van de seizoenen. Een belangrijke uitdaging is hoe we die grote debietschommelingen kunnen afvlakken in de tijd. De grafiek met de afvoerdebieten van de Molenbeek illustreert mooi de opgave: na de neerslagpieken van de winter daalt het beekdebiet snel naar een veel lager zomerdebiet. Door het water hogerop langer vast te houden en de waterafvoer te vertragen, kunnen we ook tijdens de droge zomerperiode langer water beschikbaar houden.

→

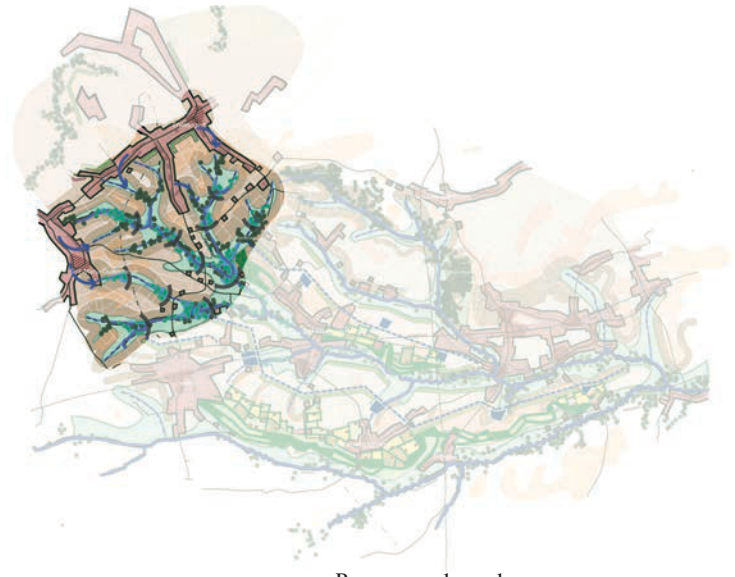
↘ De grafiek met de afvoerdebieten van de Molenbeek: na de neerslagpieken van de winter daalt het beekdebiet snel naar een veel lager zomerdebiet.

▹ Vijf onderdelen van het toekomstbeeld voor de Dendervallei uit het ontwerp onderzoek van H+N+S, Tractebel en IMDC: het ontwikkelen van een methodiek om de bodem en het watersysteem opnieuw sturender te maken.

Hoge rug

Bronnen en bovenloop

Beekdalen en middenloop

Steile flanken

Lage ruggen

- Beekdal
- Steile flank
- Infiltratiemogelijkheid
- Hoge rug
- Lage rug
- Rerassering met bebossing
- Infiltratielandschap
- Wadi's en wateraanvoer
- Buffers in brongebied
- Stedelijk gebied met historische kern
- Dichtbebouwd stedelijk gebied

In het Denderbekken herkennen we drie grote structuren: de Dendervallei met haar overstromingsvlakte, de Denderflanken met kleinere (bron)beekvalleien die van elkaar gescheiden worden door lagere plateaus, en de hogere plateaus of kouters langs de rand van het bekken.

Met deze ruimtelijke structuur en het reliëf van de Dendervallei moeten we aan de slag om van het gebied een sponslandschap te maken dat water langer vasthoudt. De ingrepen die het ontwerpteam voorstelt verhogen de wateropvangcapaciteit van de gebieden hogerop (door meer infiltratie en het beperken van de directe afstroom van water) en verlagen de afstromingsnelheid in beken en rivieren naar het dal.

De hoge rug heeft door zijn bodemsamenstelling een grote potentie voor infiltratie. In de bebouwde gebieden op die hoge rug moet het hemelwater daarom de tijd krijgen om langzaam in de bodem te sijpelen. Dat kan door de opvang van regenwater af te koppelen van de riolering, door lokale depressies in het landschap in te zetten als infiltratiezones, en door aan de dorpsranden en aan de achterzijdes van de verstedelijkte linten wadi's en collectieve infiltratiezones aan te leggen die de dieper gelegen zandlagen kunnen voeden.

Wanneer meer water in de rug infiltreert, zullen de lageregelegen brongebieden vernatten: waar het geïnfiltreerde water op een dichte kleilaag stoot, komt het immers weer aan de oppervlakte en laat het kleine beekjes ontspringen. In dit steil hellende gebied kan het te snel afstromen van dit kwelwater en het regenwater verhinderd worden door in de bronbeekvalleien over een grote breedte hindernissen voor het wegstromen van water in te richten. De cascade aan bufferbekkens die zo ontstaat vermindert bij hevige regenval de wateroverlast benedenstreams, en vangt het water op voor tijden van droogte.

De beekdalen, waarvan het verval verder naar het oosten vermindert, moeten naar hun van nature natte condities teruggebracht worden, door greppels te dempen, drainage-systemen te verwijderen en de te diep uitgeschuurde beekvalleibodem opnieuw te verhogen en te verbreden. Het landgebruik zal zich moeten aanpassen aan die natte omstandigheden. Extensief grasland of uitbreiding van moerasgebied en natte bossen zijn dan mogelijke pistes.

Een systeem van terrassen op de steilere, vooral zuidgerichte flanken langs die beekdalen, waarbij hellingbossen en graslandpercelen met houtwallen parallel aan de hoogtelijnen elkaar afwisselen, vertraagt de waterafstroom en erosie en voorkomt zo wateroverlast in de beekdalen en de Dendervallei.

Op de lagere, noordgerichte flanken van de beekdalen ten slotte kan een veel fijnmaziger landbouwlandschap ontstaan, en is een combinatie van maatregelen nodig die inzetten op het infiltreren, afleiden en capteren van water voor de landbouw. Grotere wadi-structuren, net op de rand van het beekdal, verhinderen dat het water te snel naar de beek afstroomt. Afleidingskanaaltjes vanuit de reeds genoemde bufferbekkens hogerop in de brongebieden kunnen op hun beurt strategisch gepositioneerde bufferbekkens voeden, gesitueerd ter hoogte van enkele dwars op de flank ingesleten dalen, zodat hier een groot volume aan water opgeslagen kan worden.

Het team van H+N+S, Tractebel en IMDC wilde met dit ontwerpend onderzoek een methodiek ontwikkelen om de bodem en het watersysteem opnieuw sturender te maken bij het nemen van maatregelen om droogte of wateroverlast te bestrijden, en om bepaalde vormen van landgebruik kritisch tegen het licht te houden. De methodiek die ze op de Dendervallei testten kan een basis zijn voor een actiever, strategischer en sturender open-ruimtebeleid, waarbij niet bestemmingen op een gewestplan, maar wel de eigenschappen van het landschap en de ondergrond bepalend zijn voor de te maken keuzes. ▲ ■ ●

In samenwerking met **BWMSTR**
Team
Vlaams
Bouwmeester

25.09.2023

On Campus

A+303

A+ Tiidschrift

DMT - Maat-werk, Universiteit Antwerpen - Faculteit Ontwerpwetenschappen, Paardenmarkt, Antwerpen, 2023

Door het exponentieel groeiend aantal studenten barst de infrastructuur voor het hoger onderwijs letterlijk uit haar voegen. Er is niet alleen vraag naar extra capaciteit, ook de bestaande gebouwen zijn aan renovatie toe. Maar liefst vijf Belgische architectuurfaculteiten bouwen vandaag gelijktijdig aan de uitbreiding van hun lokalen en creëren zo

een momentum waarin het debat over de relatie tussen onderwijs, architectuur en de stad centraal staat. *A+* gaat aan de hand van gerealiseerde scholen en wedstrijdontwerpen na hoe de toekomstige campus eruitziet en welke interactie ontstaan is met de publieke ruimte en de stad.

13.11.2023 **Inclusive Architecture**

A+304

11.12.2023 **Brussels Architecture Prize**

A+305

Beste architect, laat ons weten wat u bouwt!

De redactie van *A+* krijgt graag een overzicht van de recentste, kwalitatieve projecten die in België gerealiseerd worden. Hebt u de afgelopen twee jaar een project afgerond? Laat het ons weten! Surf naar a-plus.be/nl/dien-een-project-in.

A+ Classic

5 nummers & 1 speciale uitgave per jaar

€ 99 (incl. btw)

A+ Student/Intern

5 nummers & 1 speciale uitgave per jaar

€ 59 (incl. btw)

A+ More

1 Classic abonnement + duotickets voor lezingen, tentoonstellingen, vip-events en vernissages + toegang tot ons tijdschriftenarchief

€ 250 (incl. btw)

A+ Corporate

Packagedeal met meerdere abonnementen. Meer info op a-plus.be

vanaf € 250 (incl. btw)

Abonneer je op a-plus.be/nl/abonnement. Of stuur een mail naar abonnement@a-plus.be. Dank je!
ICASD vzw – IBAN: BE25 3101 3956 3282 – BIC: BBRUBEBB

Abonneer je nu op A+!

